et sequelā nihil aliud intendit q̃ ꝓfectū in bono ⁊ virtuib⁹ ꝑ exercicū bone opa cōis ⁊ ad hoc obligamur q̃diu sumus in hac vita. Qz ꝓm Iero. Grego. Aug⁹. et Bernardū nemī cōcessuz est stare nec in corpe nec in anima qz in via vei nō ꝓgredi regredi est. ¶ Ercō oportet nos habere claritatē ꝑ viam. si vere velimus resurgere cū xpo. ⁊ voco ꝑ viam claritatem qñ homo clar⁹ est intus ⁊ extra. Intus ꝑ testimoniū bone ꝓsciencie. Extra ꝑ redolentiā bone fame. de prio dicit apostolus. ij. Cor. i. Gloria nostra. i. gaudium hoc est testimoniū bone conscie ⁊ meriti qz naturaliter lucida ⁊ clara letificāt. vtz in auibus nā consurgēte aurora letificant ⁊ cantant. Eciaz homes in locis tenebrosis existēs timēt ⁊ viso lumine cōfortantur. Si talia extrinseca letificant. q̃to magis claritas intrinseca que lucet ī conscīēcia. ꝓuerb. xv. Secura mēs quasi iuge cōuiuiuz. ⁊ sicut ꝓsciencia pura letificat sic ecōuerso conscia obumbrata peccatis ꝓturbat ⁊ cōtristat Sap. xvij. ꝓte rea ꝑsumit seua turbata conscia. ¶ Quarto oportet nos habere impassibilitatez. i. nō extolli ꝑ prospera. deprimi ꝑ aduersa. sed omēs tribulacōes. i. aduersitates patienter sufferre ꝓpter xpm. Non tamen debemus pacienciā habere azinina. Naz dicūt naturales q̃ azinus qñ vidit lupū venientē abscondit caput sub pedibus. et ꝑmittit se a lupo morderi quousq̃ appropinquat ad cor ⁊ tunc vult resistere. Ita plures. Nam lupus est dyabolus. azinus est homo in peccatis querēs delectacōez. Talem pacienciā non debemus habere. ꝫ fortiter resistere dyabolo in suggestionibus malis. ⁊ in principio temptacōnuz. ꝫ contumelias ⁊ obprobria gratanter ⁊ hilariter. ꝓpter xpm. et exemplo sui sustinere. orare pro malefactorib⁹ nostris vt tandem impassibilitati anime q̃ anima xpi cum corpore in resurrectione sua vestita est in generali resurrectione in qui mereamur qd nobis cōcedat ⁊c.

¶ Feria secunda Pasche

Ego solus peregrinus es in ihrusalem. Luc. vltimo. Quāuis xpus in ꝓpria venisset ⁊ cū dñs oim esset tamen ī mundo voluit ꝓuersari sicut peregrinus. Unde nullā domū habere voluit in hoc mundo Si aliq̃s nasceretur in peregrinacōe oporteret q̃ in aliena domo nutriret. et postq̃ creuisset oporteret q̃ in aliena domo cōuersaretur ⁊ si moreretur oporteret q̃ in alieno monumento sepeliretur Isto mō xpus fuit peregrinus. Nam in aliena domo fuit natus. In aliena domo cōuersatus. ⁊ in alieno sepulchro sepultus. Iō vere fuit peregrinus. Ideo ipse dicit Luc. ix. Vulpes foueas habēt ⁊ volucres celi nidos Filius āt hominis non habet vbi caput suū reclinet. Ac si dicerz Ego non habui in vita niduz. i. domum sicut volucres vbi possem habitare. ego in natiuitate mea non habui cerwical vbi aurē meam potuissem reclinare. In morte eciam foueaz non habui. sed in alieno sepulchro sepultus fui. Vt tamen melius videamus quō xpus fuit peregrinus Dicendū q̃ peregrinus fuit q̃tuz ad habitum quē assumpsit. q̃tum ad vias q̃s fecit. q̃tuz ad hospicia que intrauit. q̃tū ad pericula que sustinuit. ⁊ q̃tum ad signa que reportauit. ¶ Primo igitur dicitur peregrinus q̃tum ad habitū quez assumpsit. xps enim habuit sclauiam scartellaz. baculū. ⁊ pileuz. ꝑ sclauiam significatur eius caro quā virgo beata in vtero sibi ministrauit. Dicit ei sanctus Thomas in. iij. pte. q. xxxiij. arti. iiij. ad quintū Et. iij. sēpti distinc. iij. q. ij. arti. j. Qz btā virgo se habuit actiue in preparacōe ma

terie ꝫ nō in cōcepcōe xp̄i. q2 vt idem di-
cit in textu vbi sup̄ ⁊.iij. distīc.iiij. Q2 cō-
cepcō xp̄i attribuit̄ sp̄ūi sancto efficient̄
licet sit a tota trinitate ⁊ a singulis ꝑso-
nis. Ista sclauia p2io fuit albissima.i.pu-
rissimis guttis sanguinis beate v̄ginis fa-
cta sine omni peccato Unde dicit xp̄s de
se ⁊ de alijs q̄ habent sclauias .i.corpora
sua pura Apoc̄.iij. Ambulabūt mecum
in albis ⁊c̄. Deinde ista sclauia facta est
tota rubea in cruce q2 tota ipsa fuit asper-
sa sanguine. vnde admirantes angeli dix-
erūt Isa.lxiij. Quare rubeū est vestimen-
tum suum Respondit torcular solus cal-
caui ⁊c̄. Ultimo facta est ista sclauia to-
ta nigra. quando remansit in cruce mor-
tua ⁊ liuorib⁹ plena.apoc̄.vi. Sol.i.xp̄c
factus est niger tanq̄ꝫ saccus cilicus. per
scartellam intelligitur eius anima. Pere-
grini enī in scartella solent portare argen-
tum.anima autez xp̄i plena fuit argento
triplici argento scz glorie gracie ⁊ sapien-
cie. Johis p2io. Vidimus gloriam eius
Ecce primum argentum plenum gracie
Ecce secundum.quia veritatis. Ecce ter-
cium.xp̄us enim in primo instanti sue cō-
cepcionis habuit plenitudinem gracie ⁊
congnicōnis. vt dicit sanctus Thomas
tercia parte.q.vij.articu.iij.⁊.iiij. Et.iij.
scripti.distinc.xiij.⁊.xiiij. Nam homines
erant a celesti regno exclusi. Ideo appor-
tauit xp̄us argentum glorie ⁊ gracie. per
quod eos patri reconsiliaret. Erant ceci
et tenebris inuoluti nescientes viam in-
uenire que ducit ad vitam. Ideo appor-
tauit argentum sapiencie per quod vitaz
celestis patrie demonstraret. ¶ Tercio
assumpsit pileum siue capellum .i.coro-
nam spineam. Solent eniz peregrini por-
tare capellum contra estum ventū ⁊ plu-
uiam. Sic considera cō corone spinee di-
citur nobis esse in vmbraculum diei ab e-
stu carnalis voluptatis vt refrigeremur
Quia vt sicut dicit Augustinus. Non
decet sub spineo capite menbrum fieri de-
licatuz debent esse in defensione a pluuia
tribulacionum vt alleuiemur. quia sicut
Gregorius dicit. Si passio xp̄i ad meō-
riam reducitur nil est omnino qd̄ non eq̄
animo tolleretur. Debet esse in absconsi-
onem a vento temptacōnuz vt propul-
sentur Hec significatur Numeri.xxi. vbi
dicitur. Q2 ad visionem serpentis enei in
patibulo suspensi sanabātur illi qui a ser-
pentibus percutiebantur ¶ De hijs tribꝰ
dicitur Isaye.iiij. Tabernaculum erit in
vmbraculum diei ⁊ in securitatem ⁊ ab-
sconsionez a turbine ⁊ a pluuia. Per ba-
culum intelligitur crux.peregrini enim v-
tuntur baculo ad sustentacionez ⁊ ad tr̄ns-
eundum flumen ⁊ ad malarum bestiarū
percussionem. Sic xp̄us sue crucis bacu-
lo homines tribulatos sustentauit ne fa-
tigarentur Ieremie.xij. Recogitate euz
qui talem sustinuit aduersus seipsum a
peccatoribus contradictiouez vt non fa-
tigemini animis vestris deficientes. Ipē
eciam xp̄us per baculum sue crucis flu-
men istius mundi transiuit ⁊ ad patriaz
venit. Genes.xxxij. In baculo meo trans-
iuimus Jordanem istum. Luc̄.vltimo.
Oportebat xp̄m pati ⁊ sic intrare in glo-
riam suam. Tercō per baculum crucis di-
abolum percussit Isaye.xxx. A voce do-
mini pauebit assur virga percussus id est
dyabolus. Timēt enim demones nimis
baculum crucis. Unde vbicumq̄ꝫ demo-
nes baculum crucis vident territi fugiūt
timentes baculum quo plagam accepe-
runt. ¶ Secundo dicitur peregrinus ꝓp-
ter vias quas fecit. Solent peregrini di-
ligere vias planas ⁊ mundas. et odire
ascensus ⁊ descensus. Iste autem pere-
grinus nihil habuit scz de plano sed tota
via sua fuit ascensus ⁊ descensus. Pri-
mo enim fecit magnum descensum ⁊ sal-
tum quando scilicet venit de celo in hunc
munduz. Johānis.xvi. Exiui a patre ⁊

veni in mundū. Deinde fecit magnū as-
censuz quādo de mūdo ascendit ad pati
bulū crucis. Joh. iij. Sicut moyses exal
uit serpentē in deserto. ita exaltari opor-
tet filiū hominis Etiā fecit magnū descē
sū qñ a cruce descendit ī tumulū ⁊ in lym
bū. Et inde fecit magnū ascensū quādo
scz de lymbo rediens ⁊ de sepulchro. et
resurges ascendit in celū Ephes. iiij. qui
descendit ipē est ⁊ qui ascendit sup omīs
celos. Notate vita pñs est quedā via ī
qua nullus ferre vult aliquā difficulta-
tē in ascendendo ad aliqua sublimia nec
in descēdendo ⁊ in sustinendo aliq̄ aduer
sa ꝫ tantū ire volūt ꝑ planū. i. hr̄e omīa
prospera ⁊ delectablia Sed quicūqꝫ va
dit post xp̄m nō errat cum ipē sit via ve-
ritas ⁊ vita. Joh. xiiij. ¶ Quatuor sūt q̄
non ꝑmittūt aliquē errare in via scz fer
ramentoꝝ impressio. Unde coīter dicit
Tene viā ferratā si vis habere bonā vi-
am. Scdm est cruciuz erectō quādo cru
ces in via recta erigūtur. Terciū est raō
rum ⁊ plantarū reflexio. Quartū est la-
piduz congregacō. Et ista q̄tuor signa
voluit habere xp̄s. Habuit ferramenta
. i. vulnera in corpe suo in ferramētis im
pressa. habuit crucē quaz sup humeros
suos portauit sup quā ascendit. Habu-
it reflexionē plantaꝝ. i. coronā spineam.
Habuit cōgregacōez lapiduz qz ip̄m iu
dei pluries lapidare voluerūt. Jo. viij.
et. x. Qui ḡ non vult errare sequat ista
quatuor signa q̄ xp̄s in via posuit ne er-
remus ⁊ hoc fuit necessariū. qz vie eius
nō fuerūt plane ꝫ aspere. Qui ḡ non vult
sustinere aliqua aspa ꝫ omnia vult habe
re prospera ꝯstat ꝙ multū errat a via
Tercō dr̄ xp̄s ꝑegrin⁹ ꝓpt̄ hospicia q̄ in
trauit. Solent peregrini ter in die intra-
re hospiciuz scz in tercia ad prandiuz vel
ad prandendū. In meridie ad bibenduz
et quiescēdū. In sero ad cenandū ⁊ dor
miendū. Sic iste peregrinus habuit tria
hospicia. Primū fuit vterus virginis et
istud intrauit in tercia. i. marcio qui ē ter
cius mēsis a Januario. vel ī tercia id est
tercō tpe scz gracie. Precesserat enim
duplex tempus scz nature ⁊ legis scrip-
te In tercō tempore. i. gracie. In isto ho
spicō xp̄us prādiuz fecit habens carnem
virgineam ꝑ cibo ⁊ sanguinē ꝑ potu et
istū potū ⁊ cibum ipē eciam dat nobis.
Johis. vi. Caro mea vere est cibus ⁊c̄.
Secundū hospicium fuit patibulum cru
cis Et istud hospicium ingressus est ī me
ridie ibi bibit quādo dixit sicio. Sed ta-
men qz iudei obtulerūt ei acetum. p̄us
cuz gustasset noluit bibere vt patz Ma
thei. xxvij. Ibi eciā requieuit ⁊ inclinato
capite tradidit spirituz. Luc. xxiij. Ideo
dicit sponsa. Cantico. i. Indica mihi vbi
pascas vbi cubes in meridie. Tercium
hospiciuz fuit sepulchruz vbi dormiuit.
p̄s. Ego dormiui ⁊ soporatus suz. Se-
cūdo anima xp̄i in triduo mortis in lym-
bo fuit vbi xp̄us eciam cenam fecit omī
bus sanctis Hester. i. Assuerus tercō an
no imperij sui id ē tempe gracie fecit grā
de conuiuiuz cunctis hominibus id est pa-
triarchis ⁊ ꝓphetis ⁊ apostolis ⁊ pueris
suis id est virginitatem seruātibꝫ ⁊ puri
tatem. fortissimis ꝑsarū id est martiribꝫ
et medoꝝ inclitis. i. confessoribus ⁊ pre
fectis prouinciarū. i. angelis. ¶ Quarto
xp̄us dicitur peregrinus q̄ꝫtum ad pericu
la. Sunt enim peregrini in multis pericu
lis. quādoqꝫ a socijs qui eos produnt.
qñqꝫ ab hostibꝫ qui eos occidūt. quādo
qꝫ a latronibꝫ qui eos spoliant. Sic xp̄s
a suo socio scz iuda fuit traditus. Mat.
xxvi. Amen dico vobis qz vnus vestrū
me traditurus est. a iudeis inter quos fu
erat hospitatus. fuit vulneratus ⁊ occis⁹
Sacharie. xiij. Quid sūt plage in medio
manuum tuarū ⁊ dicet hijs plagat⁹ iste
sum in domo eoꝝ qui diligebāt me. a mi
litibus a quibus fuit vestibus spoliatus.

Johānis.xix. Milites cū crucifixissent eū acceperūt vestimenta sua ⁊ fecerūt q̄ tuor partes vnicuiq; militum partez suam.p̄s. diuiserunt sibi vestimenta sua ⁊c̄ Quīto dicit̄ peregrinus, ꝓpter signa que reportauit. Solēt peregrini ī sclauia sua reportare quedā signa ad ostendenduz ꝙ suā peregrinacōez ꝑfecerūt ⁊ vt homines cicius moueantur ad bene faciendu3 eis vt securius ꝑ viā incedunt. Sic xp̄s ad patriā rediens in carne cicatrices retinuit triplici rōne. Primo in ostensione paterne obediencie. Pater enī sibi commisit vt genus humanū sua passione redimeret. vt igitur ostēderet patri ꝙ op⁹ sibi iniunctum consummauit. cicatrices retinuit. Johis.xvij. Opus consummaui quod dedisti mihi vt facerem. Secundo in prouocacōnem paterne misericordie. vt hijs ostensis patri eum ad misericordiam prouocaret. vt nobis benefaciat ⁊ nobis misericordiam suam impartiatur. prime Johis.ij. Aduocatum habemus aput patrem Jhesuz xp̄m iustuz et ipē propiciacō pro peccatis nostris Tercō in signum securitatis nobis acquisite ne scz hostes de cetero in via timeamus sicut hostes timent ⁊ fugiunt quando vident crucis signaculum. Isaye.xiij. Super montem caliginosum.i. dyabolū leuabo signum ⁊c̄. Alias racōnes vide in tercia parte sc̄i Thome questioue quī quagesimaquarta arti. vltimo ⁊c̄.

Feria secunda post Pascha

Mane nobiscuz domine quoniam aduesperascit. Luc̄.xxiiij. Sermo noster erit de sācto euāgelio hodierno. In quo agitur de quadam notabili apparicione xp̄i manifestantis suam gloriosam resurrectionem quomō apparuit duobus discipulis suis euntibus per viaz in emaus Ista apparicō continet magna secreta et speculacōes ad illuminacōem intellect⁹ nostri. Sed salutetur prius v̄go Maria ⁊c̄. Verbū ꝓpositum est quedaz breuis oracō sed deuota quam frequent̄ sācta mater ecclesia in isto tempore resurrectionis dicit. Mane nobiscuz dn̄e ⁊c̄ Pro breuiori declaracōne ⁊ materie introductōne Sciendum. ꝙ tam in veteri q̄z in nouo testamento xp̄us dicitur sol. Racō quia sicut sol naturalis ꝑ suā presenciam illuminādo ⁊ calefaciendo causat diē in mūdo ⁊ ꝑ suam absenciaz obtenebrādo ⁊ infrigidando relinquit noctem. Sic xp̄us q̄z diu est presens creature ꝑ graciā causat in ea diem gracie illuminando cōtra errores dubitacōnes. ⁊ falsas apparicōnes ⁊ calefaciendo in dei amore confortat ad vitanduz vicia ⁊ delectacōes carnales ⁊c̄. ⁊ facit fructificare in opib⁹ mīe. penitēcie. ⁊ iusticie ⁊ sic de alijs bonis opibus. Et sicut sol natural̄ absentat̄ ⁊ occidit ꝑ interposicōem terre inter ip̄m ⁊ nos. ita xp̄s sol iusticie quādo homo inter xp̄m ⁊ se interponit terrā. scz terrenas affectōes honoꝝ diuiciaruz officioꝝ dignitatū ⁊ hmōi xp̄s absentatur ⁊ relinquit noctē tenebrosā culpa ⁊ homo ābulat cespitando de pctō in peccatū. Ecce rō quare dicit̄ sol. Auc̄tas. Orietur vob̄ timētib⁹ nomē meū sol iusticie ⁊ sanitas in pēnis e⁹. Mal̄.iiij. Nota vob̄ timētib⁹ nomen meū qz nō timēbus deū licet eis oriatur sol nature. nō tñ eis oritur sol gracie. Itē ⁊ sanitas in pēnis eius. gracia ⁊ gl̄a sunt due ale eius Gracia enī ꝯfert sanitatem cōtra infirmitates culparum mortaliū ⁊ vulnera peccatoꝝ. Gloria est ala que confert sanitatem miserijs temporalibus. Item in nouo testamento dicitur sol. Nam ecclesia dicit virgini Marie. Ex te natus est sol iusticie xp̄us deus noster et cetera. Itez

sol in quadragesima erat sup nos qz eramus in pnia ⁊ ieiunijs ⁊ orōnibus vigilijs ⁊c. Sed mō video ꝙ vadit ad occidentē qz iā multi redeūt ad vanitates ornamentoꝝ ⁊c. dimittendo bonā vitaz Multi credūt ꝙ non dñt tenere bonaz vitā nec facere penitenciā nisi in q̄dragesima. quia ḡ in cordib⁹ multoꝝ ipē dies gracie ꝑ excessus vite iā incipit in vesperuz culpe declinare. Jō eccīa petit in thēāte Mane nobiscū dñe ⁊c. Mō videndi sunt modi quib⁹ retinet xp̄s. Et noui ī euāgelio hodierno tres mōs quib⁹ xp̄s manebit nobiscū ne cadamus in noctem culpe scz loquendo.

Verba spūalia.

Audiendo documenta celestia.

Faciendo mīe opera.

Dicit thema. Mane nobiscuz dñe ⁊c.

Dico primo ꝙ xp̄s manet nobiscum loquēdo verba spūalia Rō natural'. qz omne sil'e naturalit' adtrahit' ⁊ retinetur a suo sil'i vtz de magnete q̄ trahit ⁊ retinet ferruz non ex aliquib⁹ q̄litatib⁹ caliditatis vel siccitatis. ꝫ ex silitudine ⁊ cōueniencia quā habet a tota spē vt dicūt phi Idē de agetēsteyn adtrahenti paleā ex similitudine naturali quā habet a tota spē Idē de animalib⁹ si sint hic diuersa mixtim ꝯgregata statī ad vnā ꝑtez separabūt se boues ad aliā equi ad aliā azini ⁊ ad aliā oues ⁊ sic de qualibet spē. Idem de hoībus qui sibi silib⁹ ꝯiungunt' vanus cū vanis. paup cum paupib⁹. diues cuz diuitib⁹. bon⁹ cū bonis. In hoc ꝯcordat scriptuea. Omne aīal diligit sibi simile. sic ⁊ omīs homo ꝓximū sibi. Omīs caro ad sil'em sui ꝯiungit' ⁊ omīs homo sil'em sui sociabit' Eccī. xiij. Ptz ḡ ꝙ silitudo est rō attractōis seu ꝯiūctōis. Mō videamus quā sil'itudinez hz xp̄s cum verb spūalib⁹. Dico ꝙ magnā qz ipē est verbū non corꝑale nec trāsitoriuz sed spūale ⁊ eternū. De q̄ dauid. Verbo dñi celi firmati sūt. Et apoc. xix. Vocabit' verbū dei scz ante incarnacōez. Si ḡ simile adtrahit' a suo sil'i cum xp̄s sit verbū spūale rōnabilit' trahitur ⁊ retinet' a loquentibus v̄ba spūalia. Auc̄tas. vbi sūt duo vel tres ꝯgregati in noīe meo ibi suz ego in medio eoꝝ. Math. xviij. Istud oñditur in pricipio euāgelij vsq̄ oculi autez eoꝝ tenebātur ne eū ꝯgnoscerēt. Vnus istoꝝ discipuloꝝ vocabat' Cleophas. Alius vt d̄r a quibusdaz erat Lucas. ꝫ Jhero. dicit. ꝙ lucas nunq̄ fuit discipulus Jhu ꝫ apl'oꝝ preserti beati pauli. et exeūtib⁹ de Jherlm incepert loqui verba spūalia de xp̄o de eius passione ⁊ statim xp̄s fuit cū eis. Si dicat' ⁊ vnde venerat xp̄s. non legit' clare vbi stabat illo tp̄e. non in celo inq̄tuz homo. Sed dicūt doctores aliqui ꝙ stabat in paradiso terrestri cum scis patrib⁹. Rō que fundat' in phia est. qz locus ⁊ locatū debent ꝓporcionari vt d̄r in quarto phicoꝝ. Cum ḡ post resurrecōez xp̄us habuisset corpus gloriosū immortale. ⁊ impassibile ⁊ incorruptibile decebat eū habere locū conuenientē. De hoc dauid in p̄s. Dñe probasti me in ꝑsona xp̄i dicit. si ꝓ qz Si sū psero pennas meas diluculo ⁊ habitauero in extremis maris. Etenī illuc manus tua deducet me ⁊ tenebit me dextera tua p̄s. c. xxxviij. Penne sūt corpus gloriosuz ⁊ aīa sanctissima. Scūs Tho. dicit ī iij. ꝑte. q. lv. arti. iij. in solucōe scd̄i argumēti. ꝙ incognitū est quib⁹ in locis tp̄e inter medio scz int' resurrectōez ⁊ ascensionē corꝑaliter esset xp̄s cum hoc scriptura non tradat ⁊ in omni loco fit dominacō eius. Cum ḡ illi duo discipuli irent de Jherl'm ad castellū emaus qd̄ erat in spacō stadioꝝ. lx. ab iherl'm. Sicut nos ꝯputamus viā ꝑ leucas ytalici conputāt ꝑ miliaria. Greci autem ꝯputāt ꝑ stadia Stadiū dicitur q̄tuz currebat hercules gygas vno anhelitu ⁊ .xv. stadia faciunt

leucā. Ita q̄ .lx. stadia sūt quatuor par
ue leuce. Et sic incedebāt tristes loquē-
tes de passione xp̄i magistri eoꝝ. ⁊ stati
fuerūt extra rauale ihrl̄m soli ābulantes
loquebātur adinuicē de hijs omib⁹ que
acciderāt. Ecce materia de qua loquebā-
tur Ergo si vobis dico aliquid de hijs q̄
loquebātur nō possuz errare qꝛ si de omī
bus loq̄bantur g̊ ⁊ de aliquib⁹ arguēdo
ab vl̄i ad ꝑticularē. Et factū est dū fabu
larētur. Fabulari est loq̄ cū dubitacōe.
et homo nō firmat cor suū in aliquo. Et
secū querentes g̊ ibant. Dicat̄ practica
qñ ipsi fuerūt extra rauale ciuitat̄ ihrl̄m
dixit vnus alteri. Socie q̄d tibi videtur
de isto nostro mgr̄o Jhu. Rñt alius. ne
scio quid dicā credebā ipsuz esse filiū dei
ꝓpter miracula q̄ faciebat ꝫ mō nō credo
qꝛ ita crudeliter mortu⁹ est. Nunq̄t si fi
lius dei eēt pater iuuisset filiū posituz in
tali pressura. Rñt alter. nec ego credo ip
sū esse dei filiū. Et ipē Jhes⁹ appinquās
ibat cū illis. Dixit alius si nō esset filius
dei quō potuisset lazarū suscitasse. nunq̄t
tu fuisti ⁊ vidisti qñ suscitauit lazaruz q̄
driduanū. ita eciā ⁊ ego fui ⁊ vidi. Idē
de illo ceco a natiuitate cui dedit visū. ⁊ sic
loquēdo ⁊ fabulādo ibant ⁊ flendo. p⁹
modicū dicebat alter. O socie nunq̄t he-
lyas ⁊ helyzeus suscitauerūt mortuos tñ
nō ex hoc credūtur filij dei fuisse. nec ipsi
dicebāt se esse filios dei. xp̄us autē retro
sequebat̄ eos audiēdo verba eoꝝ. ꝫ ipsi
calefacti de verbis nō curabāt de eo quia
nec ip̄m ꝯgnoscebāt. Dicebat alter. verꝝ
est q̄ multi ꝓphetarū fecerūt miracula mlt̄
ta sed quomō non ꝑ se nec virtute pro-
pria sed aliena. ꝫ Jhesus virtute propa
faciebat imperando. alij autez faciebant
orando. Dixit alter. verum dicis ꝑ certo
ista racō est bona. Et post modicū dixit
alius socius. Nescis tu socie q̄ in nocte
passionis sue orauit ne moreretur si fuis
set filius dei nunquit pater adiuuisset eū

ibi pñs

Respondit alter. Veruz dicis tamen si
noluisset mori bene potuisset fugere vel
latere. sicut quādo iudei voluerunt ip̄m
lapidare. sed ipēmet venit ad passionem
voluntarie. ⁊ non violenter. ymmo dix-
it nobis Ecce ascendimus ihrolimā ⁊c̄
Math̄ .xx. Dixit alius modo ponamus
q̄ non sit filius dei. tamen non possum⁹
negare quin sit messyas. Naz omnes do
ctores ponunt ⁊ dicunt q̄ tempus mes-
sye est completum. Et iste habuit omīa
signa data ⁊ posita a prophet̄ de messia.
Quia cecis dedit visum. claudis gressuz
etc̄. Respondit alter. O socie rex messy
as debuit nos liberare a captiuitate. et
iste non liberauit nos sed mortuus est.
et nos remanemus hic in captiuitate sub
Imperio romano et cetera. Dixit alter
socio. Ecce quid ego cogito Nunquam
iste predicauit de dominio istius mundi.
nec de bonis temporalibus. Ideo quan
do prophete dicunt q̄ Messyas debuit
nos liberare ⁊ redimere a captiuitate nō
intelligitur de ista captiuitate Impera-
toris Romanorum. sed dyaboli. vt cre
do. Dixit alius. O tam bona racio est
ista. Veruz dicis. Et alter dixit. Pona
mus q̄ non sit filius dei. nec messyas. ta-
men ipē fuit sanctissimus propheta ⁊ bo
nus. Tu scis q̄ nunquam vidimus in eo
aliquem defectum. nec pilatus qui exa-
minauit eum inuenit in eo aliquam cau-
sam pro qua ipē esset dignus morte. ym
mo erat plenus virtutibus. humilitate.
sanctitate. castitate. paciencia. abstinencia
ieiunijs. vigilijs ⁊c̄. Respondebat alter
Si ipē fuit ita sanctus ⁊ amicus dei quā
do in cruce dixit. Hely hely id est deus
meus deus meus respice in me et cetera.
Nunquit deus omnipotens iuuat ⁊ cō-
seruat suos. Nunq̄t dicit dauid de aīcis
dei cū ip̄o suz ī tribulatione eripiam euz
etc̄. Si forte sanct⁹ fuit ~~sed~~ nō reliq̄sset
eum. Ecce quō ibant ⁊ loquebantur de

oibus ⁊ intus ipm amabant ⁊ dubitabant. Dixit alter videt mihi q̄ qn̄ dixit hely hely ⁊c̄ q̄ hoc dicebat de amicis aplis et discipulis q̄ eum derelinquebant ⁊ d̄ hoc dicebat patri qui ordinauit ita fieri. Rn̄dit alter. vere bene dicis ⁊ nō recordatis de sole obscurato ⁊ de terra que tremuit. Itē de mortuis qui surrexert. Itē de multis qui conuersi fuerūt vt Longinus ⁊ alij de simplicibꝫ qui ꝑcutientes pectora sua reuertebant. Et xp̄s sequebatur eos. Jō Grego de se ergo loquētibꝫ pn̄tiā exhibuit sed de se dubitātibꝫ cognitionis sue spem abscondit. Ex his faciā rōnē q̄ isti discipuli nō habebāt fidez Et si hoībꝫ nō credētibꝫ ꝑ solā loquelā verboꝝ spūaliū se iunxit ihs q̄tomagis nobis qui sum⁹ credentes si loquamur verba spūalia. Considerādū ē aūt hic quare xp̄s istis duobꝫ discipulis apparuit in aliena effigie sicut dr Mar. vlti. Ad h̄ rn̄det sanct⁹ tho. in tercia ꝑte. q. lv. arti. quarto. q̄ resurrectio xp̄i manifestanda fuit hoībꝫ ꝑ modū quo eis diuina reuelant. Innotescunt aūt diuina hoībꝫ s̄m q̄ diuersimode sūt affecti. Nam illi q̄ hn̄t mentē bene dispositā s̄m veritatē diuina ꝑcipiunt. Illi aūt qui hn̄t mentē non bn̄ dispositā diuina ꝑcipiūt cum quadaꝫ cōfusione dubietatis vel erroris. Aīalis enī hō nō ꝑcipit ea que sunt dei vt dicit ꝑma Corin. ij. Et iō xp̄s quibusdaꝫ ad credendū dispositis ꝑ resurrectionē apparuit in sua effigie. Illis aūt in alia effigie apparuit qui iam videbant circa fidē tepescere. Vnde dicebant. hos sperabam⁹ q̄ ip̄e esset redempturus israel. Vn̄ Gregori⁹ dicit in omelia q̄ talem se exhibuit eis in corpe qualis aput illos erat in mēte. quia enī adhuc in eoꝝ cordibus peregrinus erat a fide ire se longius finxit scꝫ ac si essꝫ ꝑegrin⁹. Nec illa fictio fuit mēdaciū. q̄ s̄m Aug⁹. in li. q. euāgelij. non om̄e qd̄ fingim⁹ mēdaciū ē s̄ qn̄ illd̄ fingim⁹ qd̄ nihil s̄cat. cū aūt fictio nr̄a refert in aliquā significationē nō ē mendaciū sed aliq̄ figura veritatis. Alioq̄n oīa q̄ a sapiētibꝫ ⁊ etiā ab ip̄o dn̄o figurate dicta sūt mēdacia reputabunt. q̄ s̄m vsitatū intellectū nō consistit veritas in talibꝫ dictis. Sicut aūt dicta illa etiā fingunt facta sine mendatio ad aliquā rem significādā ⁊ ita factū ē hic. Clarū ē ergo q̄ dixi q̄ ex verbis spūalibꝫ adtrahit et retinet xp̄s. Juxta qd̄ dicit thema. mane nobiscū dn̄e ⁊c̄ ne scꝫ cadam⁹ ī noctē peti. Habem⁹ hic exēplū morale vt loq̄mur verba spūalia nō carnalia nec mundana nec mendacia. Turpius ē mendacium in ore q̄m sterc⁹ q̄ auffert officiū lingue. Jō cauete a falsis iuramentis a diffamationibꝫ. a blasphemijs, ꝓpt hoc apl's dicebat. Deponentes mendaciū loq̄mī veritatē vnusq̄sq̄ cū ꝓxio suo. ⁊ om̄is sermo ⁊c̄ ad Ephe. iiij. ¶ Dico scd̄o q̄ est ali⁹ modus contrahendi ⁊ retinendi christum per gratiam scilicet audiendo verba celestia sicut modo me predicante vobis audientibus nunc ihesus est ī medio nostrū. Ideo dicunt naturales ph̄i q̄ sicut similitudo est causa societatis ⁊ dilectionis. ita ⁊ vacuū. s̄m enī ph̄os vt impleretur vacuū si esset cicius descēderet celū q̄ ut ꝑmaneret vacuū in aere. Sic enī vas plenū a parte inferiori euacuetur subito per foramen superius adtrahit vētum al's non euacuaret. Sic quando cor hoīs audientis doctrinas celestes euacuatur a cogitationibus mundanis trahit ad se presentiam dei Actuū decimo. Adhuc loquente petro verba hec cecidit spiritussanctus super omnes qui audiebant verbū. ¶ Nota hic scd̄am ꝑtē euāgelij Et ait dn̄s ad illos. Qui sūt hij s̄mōes etc̄ vsq̄ in oībꝫ scripturis q̄ de ip̄o erāt. Nota aūt hos sperabam⁹. gl'o. iā nō speram⁹ ad q̄s dixit xp̄s. Et vos fuistis discipuli sui dixerunt īmo ⁊ audiuistis ei⁹

sermones ita. Et dixit. O stulti ⁊ tardi corde ad credendū. Stulticia sumit̄ hic ꝓ goceria ꝓut opponit̄ consciētie. In oībus que locuti sunt ꝓphete. O dixerunt illi. Et tu scis q̄d dicūt ꝓphetie. Ita audite text⁹ que incipiens a moyse ⁊ oībꝫ ꝓphetis interp̄tabat̄ illis in illis scripturis oībꝫ que de ip̄o erant. Ergo si dico vobis de aliq̄bꝫ non potero errare. Alia practica dixit eis xp̄s Nō scitis ꝙ a p̄ncipio qn̄ de⁹ creauit mūdū i medio paradisi cōstituit arborē vite que habebat talē virtutē ꝙ qui cōmedebat de illo fructu nullā haberet senectutē ⁊ euaderet mortē. vn̄ hoc nunq̄d sine arbore potuit de⁹ p̄seruare gētes in vita corpali. Responderūt illi nescim⁹ credim⁹ ꝙ sic Et xp̄s īmo potuit. Sed illa arbor fuit figura ih̄u xp̄i q̄ in medio mūdi opatus est hūani generis salutē. de q̄ Dauid. deus aūt rex noster ante secula opatus est salutem in medio terre p̄s. lxxiij. Mediuꝫ terre est ibi vbi crux magistri nostri fuit posita. ibi enī est centrū terre siue mundi Ecce ibi arbor vite que comedit de illo fructu cū duabꝫ mandibulis scꝫ credendo ⁊ obediendo nō morietur eternalit̄. dixerūt illi nunq̄ audiuim⁹ tale secretū. ⁊ dixerūt dicat̄ nobis plus. Et dixit postq̄ de⁹ formauit adā ⁊ voluit formare mulierē quo fecit. Rn̄derūt misit soporem in adā. Cūq̄ ob dormissꝫ tulit vnā de costis ei⁹ ⁊c̄ Gen̄. ij. Et xp̄s nunq̄d de⁹ aliter poterat formare mulierē īmo Sed figura fuit q̄r sic de latere xp̄i dormientis ꝑ mortē debuit formari ecclesia sponsa sua ꝑ sanguinē redemptōnis ⁊ aquā regeneratōis. Itē qn̄ deus tp̄e noe voluit destruere mūdū ꝑ aque diluuiū ex habūdantia pctōꝝ nōne mandauit fieri archā in qua saluaret̄ semē scꝫ noe et alij. nunquid poterat aliter eos saluare īmo sed hoc fuit figura. Figurabat enim diluuiū pctōꝝ q̄d submergit animantia scꝫ hoīes aīales ⁊ mundanos ⁊ volucres scꝫ multos cōtēplatiuos et non habent remedium saluationis nisi per archam crucis cui⁹ porta apta est in latere xp̄i. De quo illi admirātes dicebāt verum dicit ꝓ certo. Ille scit pl⁹ q̄m magister nr̄ ⁊ sil̄ia verba. Itē cū abrahā non haberet nisi vnū filiū de sara scꝫ ysaac ⁊ de⁹ p̄cepit sibi ut sāctificaret filiū sibi ⁊c̄ Gen̄. xxij. q̄re de⁹ p̄cepit hoc maxīe quia nō fuit factū sacrificiū de eo sed de ariete nisi q̄r fuit figura passionis xp̄i in q̄ diuinitas figurata ꝑ ysaac nō fuit passa ꝫ humanitas figurata ꝑ arietē. Itē de p̄riarcha iacob qn̄ debuit mori ⁊ ioseph collocauit corā p̄re suo iacob duos filios vt benediceret eos ⁊ iacob cancellat̄ manibus in moduꝫ crucis bn̄dixit eis scꝫ manassen ⁊ effraym. Et illa benedictio figurabat xp̄i passionē. duo filij ioseph figurabāt duos ꝓpl̄os Manasses maior fili⁹ q̄d idē est q̄d obliuio significabat populū iudaicū q̄ ꝓpt̄ scelera ⁊ peccata sua non meret̄ benedici cū dextero īmo benedictio translata ē in xp̄ianos. Effraym vero fili⁹ iunior q̄d idē est q̄d augmētū significabat ꝓpl̄m xp̄ianū. Christianitas enī creuit ⁊ ampli⁹ crescet in fine mundi Itē filij israel q̄d remediū habuerunt in deserto cōtra serpentes Numeri. xxi. fuit lignū cū serpente eneo in modū crucis. et figura fuit crucis xp̄i que est remediū cōtra serpentes inferni. Postq̄ declarauit eis figuras dixit eis quō xp̄i passio fuit a ꝓphetis ꝓphetizata. Dauid fecit de ea totū illū p̄s. De⁹ de⁹ me⁹ respice in me. In quo cōp̄hendit fere totā ei⁹ passionē Itē Isa. liij. vere languores nr̄os ip̄e tulit ⁊c̄. Itē Daniel̄. ix. post ebdomadas. lxxij. occideret̄ xp̄s. Et sic interp̄tabat̄ illis scripturas. O dicere potuert̄ illi. magister nr̄ nō predicabat nobis ista īmo. sed erat culpa eoꝝ q̄r nō intelligebant. ptꝫ ergo quō audiendo doctrinas

adtrahit̃ ⁊ retinet̃ xp̃us. Moralit̃ ergo audiẽdi sũt ꝑmones misse ⁊ verba dei ꝓpter hoc dicit Jeremias. Tu ĩ nobis es dñe ⁊ nomẽ scm̃ tuũ inuocatũ ẽ sup ⁊c̃ Jere. xiiij. Aures eni sunt porte ꝑ q̃s intrat xp̃s qñ hõ audit doctrinas celestes. Ideo magnũ malũ faciũt sibi illi q̃ nolũt audire sermones. Jõ apl̃us dicit Fides est ex auditu. auditꝰ aũt ꝑ verbum dei ad Roma. x. Nota ꝑ verbũ xp̃i non dicit ouidij nec ph̃oꝝ nec poetaꝝ. Et iõ maiꝰ malũ qđ fecit machometꝰ fuit p̃cipiendo suis ꝙ nõ audirẽt p̃dicatões xp̃ianoꝝ ꝑ hoc claudẽs eis portã saluatõis que est auditꝰ verbi dei qꝛ si audissent ĩ dubie om̃es pene essent xp̃iani vñ nullꝰ est q̃ iugiter audiat verbũ dei q̃n conuertat̃ si bñ p̃dicet̃. Dico tercio ꝙ ẽ aliꝰ modus trahendi ⁊ retinendi xp̃m ne recedat a nobis scꝫ faciẽdo opa miscdie. Nã ꝫ ph̃os tria adtrahũt. p̃mũ ẽ silitudo. secũdũ est vacuũ vt dixi. Terciũ ẽ calidum qđ etiã hꝫ virtutẽ adtractiuã sicut ptꝫ ĩ lampade vbi oleũ trahit̃ ab igne. Sic calor caritatis ⁊ misericordie trahit p̃ntiã dei. auct̃tas. Qui manet in caritate ĩ deo manet ⁊ deꝰ ĩ eo p̃ma Joh. iiij. Et hãc terciã rõnem oñdit euãgeliũ in fine. Et appinquauerũt castello vsqꝫ ad finẽ. Et nota ꝙ ip̃i ibant ad castelluꝫ ⁊ ip̃e dñs finxit se longius ire. qꝛ nõ venit soluꝫ ad saluãdũ illos sed etiã alios multos. Et coegerũt illũ dicẽtes. Mane nobiscum dñe qm̃ aduesp̃ascit potuit cogitare ita cogitl̃ me bñ placet mihi. ⁊ intrauit cuꝫ illis. p̃t aũt ymaginari ꝙ ip̃i voluerunt soluere cenã ⁊ facere sibi miscdiam ⁊ elemosinã si in alieno erant hospicio ⁊ sic retinuerunt eum patet ergo ꝙ elemosinis deus retinet̃ a creatura. Qñ aũt fuerũt in hospicio ꝓbabile est ꝙ rogauerunt hospitem vt pararet bonã cenam. bene poterat admirari hospes ꝙ homines pauperes vellent tm̃ expendere q̃ dixerunt ꝙ ille ꝑegrinꝰ licet sic incederet erat litteratissimus quia plus ostendit nobis in ista via in vno ꝑmone q̃ꝫ magister nr̃ in tot sermonibꝰ. Jõ volumꝰ eũ inuitare ad cenã ideo paretis nobis bonã cenã ⁊ illa iam q̃si ꝑata dederũt aquã ad manꝰ honorando valde ꝑegrinũ. Et xp̃us incepit benedictionem mense iuxta suã cõsuetudinẽ d. Oculi oĩm in te sperãt domĩe etc̃. Et illi admirãtes quõ sciebat ipse bñdictõem eoꝝ magistri ⁊ respiciebant eũ nec cognoscebãt. Et cũ fuissent ĩ mẽsa xp̃s fregit panẽ ac si cuꝫ cultello hoc esset diuisus. ⁊ in fractione panis cognouerãt eũ ⁊ subito disparuit Albertꝰ tamen dicit sup lucã ꝙ Cleophas in propria domo sibi parauit cenam. Et eadeꝫ hora reuersi sunt irl̃m ¶ Moraliter ergo faciatis elemosinã pauperibꝰ frangatis eis panẽ recipiatis ꝓ vobis necessitatem ⁊ nõ sup̃fluitatẽ. de alijs aũt subueniatis pauꝑibus verecundis viduis pupillis hospitalibus ⁊ sic retinebitis christum ꝑ gr̃am. Ideo dicebat xp̃s Mathei. v. Beati misericordes qm̃ ip̃i misericordiã consequent̃ ⁊c̃.

¶ Feria tercia Pasche.

Apperuit eis sensum vt intelligerent scripturas Luce. xxiiij. Sciendũ inter omnes difficultates ⁊ veritates talis fidei xp̃iane articulus resurrectiõis fuit maioris difficultatl̃ ad credendũ nõ solũ in infidelibꝰ paganis ⁊ ph̃is ꝫ etiam apl̃is ⁊ discipulis xp̃i. De ph̃is legitur Actu. xvij. ꝙ cũ apl̃us paulus p̃dicaret athenis articulos ph̃i ip̃m libenter audierunt quousqꝫ fuit ꝑuentũ ad articulũ resurrectionis qꝛ tũc ip̃m deridẽdo dixer̃t. Quid vult seminator verboꝝ hic dicere alij dixer̃t nouoꝝ demonioꝝ videt̃ ãnũ